

بررسی اثر تفریحات مناسب بر تعاملات اجتماعی کودکان معلول جسمی حرکتی

سودا جمالی لاله^۱، منصوره رضاسلطانی*^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری ، دانشکده فنی و مهندسی ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزکوه ، فیروزکوه ، ایران

sevda_jamali@yahoo.com

۲- استادیار گروه معماری ، دانشکده فنی و مهندسی ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزکوه ، فیروزکوه ، ایران

soltani@aiufb.ac.ir

⋮

چکیده

در دنیای امروز با شمار روزافزون معلولین و نیز گسترش انواع رشته های ورزشی و نیاز حیاتی معلولین به تحرک و فعالیت بیشتر جسمانی لزوم ابداع و بکارگیری شیوه های جدید و آسانتر که خاص معلولین باشد بیش از پیش احساس می شود. سالهاست که این باور و ذهنیت نادرست معلولین نخاعی که محدودیت های حرکتی مانع فعالیت های جسمانی و تمرینات بدنی آنان می شود، یا ورزش تأثیری بر جسم و روح ندارد، به کناری نهاده شده است. بی تردید فعالیت های بدنی مستمر و مناسب معلولین، بر میزان برخورداری آنان از سلامتی و کاهش عوارض ثانویه معلولیت تأثیری محسوس دارد. معلولیت، بحرانی است که میتواند موجب اضطراب، کاهش اعتماد به نفس، دشواری های روانی و نهایتاً عدم دستیابی به هویت مستقل و تعاملات اجتماعی نوجوان معلول شود. به همین دلیل ضروری است که راهکارهای مناسبی در جهت تعدیل و کاهش صدمات روحی و روانی معلولین نوجوان و دستیابی به هویت مستقل در آنان اتخاذ گردند. بنابراین، ضروری است تا تدابیری برای ارتقای سطح بهداشت روانی نوجوانان معلول اندیشیده شود. حضور موثر در بین همسالان میتواند یکی از راهکارهای مورد نظر باشد. معمولاً تعامل با همسالان نوجوان ضمن تفریحات جمعی، مثل گردش های علمی، حضور در اماکن ورزشی، فرهنگی، هنری و غیره امکان پذیر می باشد، در حالی که معمولاً این گونه تفریحات برای حضور معلولین طراحی نشده اند. این مقاله سعی دارد با در نظر گرفتن عوامل موثر بر تعاملات اجتماعی کودکان معلول و نیز میزان تأثیر تفریحات بر آن، به بیان ویژگیهای فضایی خاص این کودکان بپردازد زیرا که چنین فضایی میتواند به افزایش بهداشت عمومی و سلامت جامعه کمک کند.

واژه های کلیدی: تعاملات اجتماعی، کودکان، معلول ، جسمی حرکتی، تفریح.